

На вниманието на: доц. д-р Тодор Чобанов – заместник-кмет на Столична община

Относно: Проект на Наредба за прием на деца в общинските самостоятелни детски ясли, детски градини и в подготвителните групи в общинските училища на територията на Столична община

Уважаеми доц. д-р Тодор Чобанов,

Бих искала да изкажа мнение за „новия“ проект на Наредба за прием на деца в общинските самостоятелни детски ясли, детски градини и в подготвителните групи в общинските училища на територията на Столична община. Аз съм майка на дете, което е набор 2018 и не е прието в системата за ранно детско и предучилищно образование. Твърденията ми по-долу няма да са в моя лична полза, но са продиктувани от желанието ми да се реши големият проблем с НЕДОСТИГ НА МЕСТА, а постоянната промяна на критерии съвсем не го решава, а само променя кой ще премине през „дупките на ситото“, без да отсява по честен начин (а мисля, че не може да се и измисли такъв). Дори наличието на критерии, като цяло, е дискриминация към иначе уж равнопоставените данъкоплатци. Детските ясли и градини са обществена услуга, но съвсем не се третира, като такава, след като нямаме равен достъп до нея! А, ето и какво мисля конкретно за промените, които ще оцетят повече хора, отколкото да помогнат.

1. **Отпадане на точка от СДЯ – при настоящите условия и без задълбочен анализ** и проект как да се реши проблемът с недостиг на места, **не намирам смисъл да се премахне** тази точка, защото ще **ощети децата**, попаднали в СДЯ по една или друга причина, спрямо децата същия набор в ОДЗ. Сигурна съм, че, в 99% от случаите, не родителите избират дали да е СДЯ или ОДЗ, а шансът за прием. В много от районите почти няма прием за яслена възраст в ДГ и хората разчитат на местата в СДЯ. Освен това, при прием на детето в СДЯ, в общия случай, родителят се връща на работа. Много хора ще кажат - „Ами да сме наравно, да си търсят места в частни заведения, като всички неприети!“, но съвсем не е равно, защото въпросният родител на дете в СДЯ разбира май месец, че не е приет и трябва да търси алтернатива, защото не може отново да прекъсне работа, а да търсиш частна градина няколко месеца преди учебната година, мисля, няма да е лесно. Така търсенето на места в частните заведения ще се увеличи в последния момент, което би могло да доведе до ръст на цените, имайки предвид засиленото търсене в този период. Не

разбирам защо да се стимулира частният сектор, вместо да се вложат разумни усилия в държавната помощ.

Бих искала да кажа, **че все пак виждам и негативи** в тази точка: **1. Една група родители** ще запишат детето си на ясла, за да **не изпуснат точката**. Някои от тях ще го пуснат с нежелание, въпреки че имат алтернатива, други ще „излъжат“ системата и детето им ще посещава фиктивно; **2. Стимулира се частният сектор** и, по-точно, 11 СДЯ в София (към момента), които дават „заветната“ точка. Техният бизнес е подисгурен (в общия случай) две години напред, т.к. местата се заемат много рано и списъците с чакащи са дълги.

И все пак, мисля, че към момента е по-важно да се запази доброто на по-голямата маса хора, въпреки негативните аспекти, които тази точка, нека си признаем, носи.

- 2. Критерият уседналост** – без да се позовавам на точки и глави от конституция и други нормативни и прочие документи за правата на човека, **изборът на местоживеене е личен и това, колко време да живееш и къде, не следва да е решаващ критерий за класиране за място в детска ясла/градина**. За мен този критерий не решава нито един проблем, скритото му послание е „Разделяй и владей“ и е силно дискриминационен. Хората започнаха да планират с точност разликата в годините на децата си, за да вземат точка, в родилното записват, че детето им е с неизвестен баща (реален пример), за да вземат точка, плюс още куп „оригиналности“, а сега искате да планират и кога да родят първото си дете, за да имат достатъчно уседналост в града, в който плащат данъци.

Надявам се да вслушате в мнението на родителите и да започнете да мислите в посока адекватни реформи в сферата на ранното детско образование, като например: 1. ОСИГУРЯВАНЕ НА МЕСТА ЗА ВСИЧКИ ДЕЦА!; 2. Промяна на адаптационен модел; 3. Качество на образованието; 4. Адекватно възнаграждение, стимул и развитие на персонала, и още много, а не постоянно да се обсъждат промени в критерии и ние да пишем становища, за да Ви убедим в очевидното!

С уважение,

Татяна Близнакова, майка на неприето дете, набор 2018, една от многото